

หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน จ.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- 1.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่านง่ายๆ
- 1.1/1 ระบุอักษรพินอิน อ่านออกเสียงและประสมเสียงตามหลักการออกเสียง
- 1.1/3 บอกความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตามที่ฟังหรืออ่านจากสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่างๆ
- 1.1/4 ตอบคำถาม จับใจความสำคัญสรุปและแสดงความคิดเห็นจากการฟังหรืออ่านประโยคบทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ ทั้งที่มีภาพและไม่มีภาพประกอบ

มาตรฐาน จ.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

- 1.2/1 สนทนาหรือโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
- 1.2/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 1.2/3 พูดและเขียนแสดงความต้องการขอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่างๆ
- 1.2/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน
- 1.2/5 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ พร้อมให้เหตุผลสั้นๆ

มาตรฐาน จ.1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและเขียน

- 1.3/1 พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน สิ่งแวดล้อม และเรื่องใกล้ตัว
- 1.3/2 พูดหรือเขียนสรุปใจความสำคัญสาระหรือหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่องหรือเหตุการณ์และสถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ
- 1.3/3 พูดหรือเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวพร้อมให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน จ.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

- 2.1/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางให้เหมาะสมกับบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมจีน
- 2.1/2 บอกชื่อ คำศัพท์ และตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีน
- 2.1/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน จ.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.2/1 บอกความแตกต่างระหว่างการออกเสียงตัวอักษร คำ วลี การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาจีนกับภาษาไทย

2.2/2 บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของจีนกับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน จ.3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

3.1/1 ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดหรือเขียน

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน จ.4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

4.1/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา

มาตรฐาน จ.4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4.2./1 ใช้ภาษาจีนในการสืบค้น ค้นคว้าความรู้หรือข้อมูลต่างๆจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ

4.2/2 เผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียนเป็นภาษาจีน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์

ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพึงได้รู้และปฏิบัติได้ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างไร เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบเพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไรจะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงได้รู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะผู้เรียนได้แต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละชั้นปี ระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1- มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

การจัดการเรียนรู้

การเรียนรู้ภาษาจีนให้ได้ผลดี ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง จึงจะเกิดการพัฒนาคำรู้ความสามารถและทักษะในการใช้ภาษา รูปแบบการเรียนการสอนควรหลากหลายและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน การกำหนดหัวข้อเป็นเรื่องราว และการกำหนดสถานการณ์ แล้วสอนภาษาให้สอดคล้องกับเรื่องหรือสถานการณ์นั้น จะส่งผลให้เรียนรู้ภาษาแบบสื่อสารได้เร็วขึ้น เพราะสถานการณ์จะช่วยให้เข้าใจและจดจำ ในแต่ละสถานการณ์ครูสามารถผสมผสานการสอนทั้งคำ ศัพท์ (เสียงและความหมาย) โครงสร้างหรือไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้อง และวัฒนธรรมตามบริบทของสถานการณ์ได้ พร้อมฝึกทักษะการฟัง-พูด-อ่าน-หรือเขียน ให้เหมาะสมกับบทเรียนส่วนวิธีสอนขึ้นอยู่กับบริบทของเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในลักษณะใดบ้าง ดังนั้น ครูควรเลือกหรือกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสม เช่น

1. อธิบาย
2. ให้ฟังเสียงที่คล้าย/ต่าง
3. แสดง/ สาธิตให้ดู
4. ให้ท่องจำ คำ ศัพท์
5. จำลองสถานการณ์
6. ให้ฝึกซ้ำ/ ทำ แบบฝึกหัดลักษณะต่างๆ
7. ยกตัวอย่าง
8. ให้จดจำ ลักษณะเฉพาะหรือข้อยกเว้นต่างๆ
9. เชื่อมโยงและเปรียบเทียบ
10. ให้อ่านออกเสียง
11. ถาม-ตอบ
12. ให้พูด+เขียนตามโครงสร้างที่กำหนด และนำข้อผิดพลาดมาอธิบายซ้ำ เปลี่ยนคำศัพท์ โดยใช้โครงสร้างเดิม
13. ให้สืบค้นคำ ศัพท์หรือเรื่อง จากสิ่งพิมพ์หรือเว็บไซต์ภาษาจีน
14. ให้ได้ตอบบทสนทนาเป็นคู่หรือกลุ่ม
15. ใช้เกม/ เพลง
16. ให้อธิบาย/ อภิปรายภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว

หลักการจัดการเรียนรู้

1. ลักษณะเด่น

1.1 ลักษณะเด่นการมีส่วนร่วม

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วม เป็นรูปแบบการสอนที่มีความสำคัญสอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ได้ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ การบริหารจัดการ การเป็นผู้นำผู้ตามทำให้เกิดการยอมรับในตนเอง เกิดความสุขในการอยู่ร่วมกัน เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ต่อครู ต่อเพื่อน ต่อสถานศึกษา และต่อสังคม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมมีวิธีการเรียนรู้ที่สำคัญ 3 ประการคือ กระบวนการกลุ่ม การสร้างสรรค์ความรู้ และการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ เป็นรูปแบบที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านเจตคติ มีค่านิยมที่ดีและการปฏิบัติตนในสังคมประชาธิปไตย ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา เรียนรู้แบบร่วมมือ/ร่วมแรงร่วมใจเป็นหลักสำคัญ ใช้กิจกรรมกลุ่มและวิเคราะห์พฤติกรรมซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ค้นหาสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ร่วมกัน รู้จักคิด วิเคราะห์ สรุปผลและประยุกต์ใช้ความรู้ที่ตนเองค้นคว้ามา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นแล้วสรุปเป็นหลักการของตนเอง เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นรูปแบบที่ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาทักษะการคิด มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีสมรรถภาพในการทำงานร่วมกัน มีสุขภาพจิตที่ดีและมีทักษะทางสังคม ด้านการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านอย่างมีคุณค่าและรักความเป็นท้องถิ่นของตนเอง (กรมวิชาการ 2544 : 44- 47)

1.2 ลักษณะเด่นของรูปแบบชิปปาโมเดล

เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง และพัฒนาใ้แก่งอกงามขึ้นไปเรื่อยๆ โดยการรับรู้สิ่งต่างๆรอบตัวในการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกันอย่างผสมกลมกลืน ทำให้เกิดกระบวนการทางสติปัญญา กระบวนการทางสมอง กระบวนการทางสังคม ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นรูปแบบที่ท้าทายความคิดของผู้เรียนเพื่อกระตุ้น สมองของผู้เรียนให้เกิดการเคลื่อนไหว ช่วยให้ผู้เรียนจดจ่อในการคิด สนุกที่จะคิด ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมรอบข้างของตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย จากสื่อทางกายภาพ สื่อทางธรรมชาติ และสื่อทางเทคโนโลยี เป็นรูปแบบที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายของตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาทักษะของตนเองในด้านทักษะการแสวงหาความรู้ และการศึกษาด้วยตนเอง ทักษะการคิดและกระบวนการคิดต่างๆ ทักษะการจัดการ ทักษะการทำงานกลุ่มหรือทำงานเป็นทีม จนผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนเพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ จนสามารถเชื่อมโยงความรู้กับการปฏิบัติจนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อนๆ ได้อย่างมีคุณค่า (ทิศนา ขัมมณีและคณะ 2548 :10-17)

สรุปลักษณะเด่นของรูปแบบ

เป็นรูปแบบที่ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองในเรื่องที่เรียน จนเกิดความรู้ความเข้าใจ และนำความรู้ความเข้าใจนั้นไปใช้ได้และสามารถกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น รวมทั้งได้พัฒนาทักษะการคิดพื้นฐาน ทักษะการคิดที่เป็นแกน ทักษะการคิดขั้นสูง ทักษะ และกระบวนการต่างๆได้อีกจำนวนมาก

1.3 กระบวนการกลุ่ม

กระบวนการกลุ่มหรือการทำงานเป็นทีม นับเป็นสิ่งที่สำคัญมากเนื่องจากบุคคลจำเป็นต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่นเสมอ เพื่อพัฒนาผู้เรียนสามารถทำงานกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ที่จำเป็นในการทำงานร่วมกัน รู้และเข้าใจบทบาทของผู้นำที่ดี บทบาทของสมาชิกกลุ่มที่ดี และวิธีการหรือกระบวนการทำงานกลุ่มที่ดี ทำให้สามารถทำงานกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการกลุ่มช่วยพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานเช่น ทักษะการพูด การฟัง การซักถาม การแสดงความคิดเห็น การสังเกต การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การเคารพรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การประสานความคิด การตัดสินใจและการโต้แย้ง มีกระบวนการทำงานจนสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การทำงาน การวางแผนการทำงาน การวางแผนขั้นตอนการทำงาน การแบ่งงานและการติดตามการปฏิบัติงานจนสามารถแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (คู่มือรูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม 2534 : 1-9)

กระบวนการกลุ่ม เป็นขั้นตอนในการดำเนินการของกลุ่มซึ่งเป็นไปบทบาทหน้าที่ของสมาชิกมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ซึ่งกันและกันรวมทั้งแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเป็นผลให้เกิดพลังกลุ่มอย่างมีทิศทางและเป็นไปตามจุดหมายของกลุ่ม

1.4 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป็นปรัชญาที่ต้องการให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมและเป็นเจ้าของในการรับรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างจริงจัง ในด้านความพอประมาณในการใช้จ่าย ความพอประมาณในการรับประทานอาหาร ความพอประมาณในการเลือกใช้สิ่งของ และความพอประมาณใช้ชีวิตอย่างพอดีเหมาะสมกับฐานะของตนเอง อย่างสมเหตุสมผล เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีไม่ให้หนี้สินมากเกินไป ใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมตามฐานะการเงินของตนเองที่ได้รับในแต่ละวัน ตลอดจนการสร้างความรู้ให้กับตนเองและถ่ายทอดความรู้ของตนเองให้กับผู้อื่นอย่างไม่ปิดบัง และมีจิตใจที่ดีงาม รู้จักให้ รู้จักรับ และมีคุณธรรมประจำใจของตนเอง เพื่อให้ชีวิตของทุกๆ คน ดำรงชีวิตได้อย่างพอประมาณ มีเหตุมีผลในการดำรงชีวิต การศึกษาหาความรู้ให้กับตนเองเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาเศรษฐกิจของครอบครัวในโรงเรียนและนำไปใช้ในบ้านของตนเองให้พอมี พอกิน พอใช้ ในชีวิตประจำวัน ทำให้สังคมมีการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับตนเองและสังคมรอบข้างอย่างมีความสุข ในการสร้างคุณธรรมนำชีวิตอย่างมีคุณภาพและคุณค่าของตนเองและสังคม การบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต้องบูรณาการในประเด็นของความพอเพียง การมีเหตุมีผล การมีภูมิ

คัมภีร์ที่ดีต่อตนเองและสังคม เจื่อนไขการใช้ความรู้อย่างถูกต้องเหมาะสม ที่ทุกคนยอมรับกันได้ และการมีคุณธรรมจริยธรรมนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่าที่ส่งผลต่อส่วนรวมมีความสุข

1.5 ลักษณะเด่นของกระบวนการแก้ปัญหา

ลักษณะเด่นของกลุ่มสาระ

การพัฒนาหลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ จะต้องกำหนดนโยบายและจุดเน้นในการจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน เป็นหลักในการพิจารณาสัดส่วนเวลา ซึ่งได้จากการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และคุณภาพของผู้เรียนร่วมกัน

ลักษณะเด่นของภาษาจีน

ภาษาจีนจัดเป็นภาษาต่างประเทศในจำนวนหลายภาษาที่หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีระดับความพร้อมและจุดเน้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแตกต่างกัน จำนวนผู้เรียนและจำนวนคาบเรียนในแต่ละระดับชั้นและในแต่ละโรงเรียนก็แตกต่างกัน บางแห่งอาจมาก บางแห่งอาจน้อย ขึ้นอยู่กับความพร้อมและจุดเน้นของโรงเรียนจากสภาพการณ์ดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงออกแบบหลักสูตรภาษาจีนให้สอดคล้องและเอื้ออำนวยต่อสถานการณ์ดังกล่าว รวม 3 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรภาษาจีนต่อเนื่อง 12 ปี สำหรับการเรียนต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. หลักสูตรภาษาจีน 6 ปี สำหรับการเริ่มเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และต่อเนื่องจนถึงชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6
3. หลักสูตรภาษาจีน 3 ปี สำหรับการเริ่มเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6

เนื้อหาสาระสำหรับการเรียนรู้ภาษาจีนในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดขอบข่ายการเรียนรู้เป็นรายปี เพื่อให้โรงเรียนได้พัฒนาผู้เรียนให้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะการสื่อสารภาษา และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ตามระดับวัยของผู้เรียน ซึ่งซับซ้อนขึ้นทั้งแนวกว้างและแนวลึกและมีความหลากหลายที่ครอบคลุมสาระตามผังมโนทัศน์ รวมทั้งเป็นไปตามหลักการและมาตรฐานสากลของการเรียนรู้ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

ทำไมต้องเรียนภาษาจีน

จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีนคือ การสร้างศักยภาพในการใช้ภาษาจีนเพื่อสื่อสารกับชาวจีนหรือคนที่ใช้ภาษาจีน ด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น การทำธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ การศึกษา การท่องเที่ยว การร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชน การกระชับความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม แม้นั้นทางของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคือการศึกษา แต่เมื่อเข้าสู่อาชีพนั้นคือการดำเนินชีวิตด้วยเศรษฐกิจ การมีงานทำพร้อมมีรายได้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ถือเป็นการพัฒนา

เศรษฐกิจส่วนตนให้มีความมั่นคง อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจชาติ ความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจนำมาซึ่งความมั่นคงในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต ทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศถือเป็นปัจจัยที่สำคัญของการสื่อสาร แม้บุคคลจะมีศักยภาพโดดเด่นหลากหลายด้านในเชิงวิชาการหรือศาสตร์อื่นๆ แต่หากด้อยความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ศักยภาพที่มีอยู่ย่อมเสมือนลדתอนลง ภาษาต่างประเทศที่สำคัญๆ ล้วนเป็นภาษาของประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ซึ่งรัฐต่างประเทศต้องการร่วมทำการค้าด้วย อย่างเช่น สาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งมีเศรษฐกิจเติบโตก้าวหน้าในประชาคมโลกอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง ภาษาจีนจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญตามอิทธิพลทางเศรษฐกิจ ซึ่งคนทั่วโลกนิยมเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ การเรียนรู้ภาษาจีนของคนไทยจึงมีความจำเป็นในการเพิ่มศักยภาพการสื่อสารกับประชากรในประเทศจีนและในประชาคมโลก เพราะภาษาจีนมิใช่สื่อสารกันเพียงภายในประเทศจีนเท่านั้น หากมีผู้นิยมใช้กันทั่วโลก และมีผู้นิยมใช้มากที่สุดด้วยการส่งเสริมให้คนไทยสามารถใช้ภาษาจีนได้ จะส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีระหว่างประเทศ และการมีสัมพันธไมตรีอันดีกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

เรียนรู้อะไรในภาษาจีน

จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตาม สถานการณ์ต่างๆ ทั้งการฟัง- พูด - อ่าน - เขียน - และแสดงออก สามารถใช้ภาษาจีนในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมจีนเพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของชาวจีน สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย-จีนด้วย ภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน

2. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมมีพัฒนาการจากการที่นักปรัชญาการศึกษา (Deweyian) ได้เริ่มใช้วิธีการเรียนรู้จากการกระทำ (Learning by doing) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ดึงความสามารถของผู้เรียนออกมาในรูปของการเรียนรู้ที่เรียกว่า active learning ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหามากขึ้น และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในเวลาต่อมาจึงพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนรู้โดยการแก้ปัญหาการเรียนรู้โดยร่วมมือกัน การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาบุคคลทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ได้ดีที่สุดในโครงสร้างของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ประกอบด้วยวงจร การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ผสมผสานกับกระบวนการกลุ่ม เพราะผู้เรียนทุกคนมีประสบการณ์จึงสามารถทำให้เกิดประโยชน์

สูงสุด หรือการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน และช่วยกันทำในสิ่งที่ยากหรือไม่เคยทำมาก่อนด้วยความมั่นใจ โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้โดยถือหลักที่ว่าเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการพัฒนาคนที่ต้องใช้ความคิด ตัดสินใจ วางแผนและดำเนินการด้วยตนเองอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้สมองได้รับการพัฒนา โดยยึดหลัก การช่วยตนเอง การให้นักเรียนมีส่วนร่วม หลักประชาธิปไตยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

2.2 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับรูปแบบชิปปา โมเดล

ทิตนา แชมมณี (2543 :17) ได้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นมาจากประสบการณ์ที่ได้ใช้แนวคิดทางการศึกษาต่าง ๆ ในการสอนมาเป็นเวลา 30 ปี และพบว่าแนวคิดจำนวนหนึ่งสามารถใช้ได้ผลดีตลอดมา จึงได้นำแนวคิดเหล่านี้มาประสานกัน ทำให้เกิดเป็นแบบแผนขึ้น แนวคิดดังกล่าวได้แก่

2.2.1 แนวคิดการสร้างความรู้

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้

2.2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้และกระบวนการ

2.2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนความรู้

ทิตนา แชมมณี (2543 : 17-20) ได้ใช้แนวคิดเหล่านี้ในการจัดการเรียนการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยตนเอง และพึ่งตนเองแล้วยังพึ่งการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน บุคคลอื่นๆ สิ่งแวดล้อมรอบตัว รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดี หากผู้เรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการรับรู้ และการเรียนรู้มีประสาทการรับรู้ที่ตื่นตัวไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพดังกล่าวได้ดีก็คือ การให้มีการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างเหมาะสม กิจกรรมที่มีลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้น จะมีความลึกซึ้งและอยู่คงทนมากขึ้น หากผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้เกิดทักษะชีวิตของนักเรียนจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณค่า

กระบวนการของรูปแบบชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL)

การเรียนการสอนแบบชิปปา โมเดล (CIPPA MODEL) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการฝึกคิด ฝึกค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนฝึกในตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภายใต้การทำงานของกลุ่มเพื่อแก้ปัญหา และค้นพบคำตอบในบทเรียน ซึ่งในลักษณะการเรียนของชิปปา โมเดล จะสอดคล้องกับทักษะกระบวนการในการสอนของกลุ่มสาระทุกกลุ่มสาระ โดยมีรายละเอียดของหลักการ 5 ประการ ดังนี้

C (Construct) หมายถึง การให้นักเรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองโดยกระบวนการแสวงหาความรู้ ทำความเข้าใจในความรู้ คิดวิเคราะห์ความรู้ของตนเอง ตีความและแปลความหมายของความรู้ เพื่อให้เข้าใจความหมายของความรู้ที่ตนเองสร้างขึ้นมา สังเคราะห์ความรู้ของตนเอง จนเกิดความรู้ที่ลึกซึ้งแล้วจึงสรุปข้อความรู้ของตนเองออกมาเพื่อนำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้ให้เพื่อนได้รู้ความรู้ของตนเองที่ค้นพบ

I (Interaction) หมายถึง การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เรียนรู้ร่วมกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อความรู้ของตนเองที่ค้นพบจากความคิดของตนเอง แล้วสรุปเป็นความรู้จากการแลกเปลี่ยนกันเป็นความรู้ใหม่จากมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน สร้างความเป็นกัลยาณมิตรในการถ่ายทอดความรู้

P (Participation) หมายถึง การให้นักเรียนมีบทบาทมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด

P (Process and Product) หมายถึง การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่กับผลงานจากข้อความรู้ที่สรุปได้

A (Application) หมายถึงการให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณค่าและมีความสุข มีความพอดี มีเหตุผล

2.3 หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม

เป็นหลักการของการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกกับสมาชิกและสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกกับผู้นำกลุ่มซึ่งการสร้างสัมพันธ์ภาพนี้จะเกิดขึ้นตลอดกระบวนการกลุ่มโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการไว้วางใจกันอย่างแท้จริง เป็นสัมพันธ์ภาพที่มีความหมายมีความอบอุ่นและจริงใจ สัมพันธ์ภาพดังกล่าวก่อให้เกิดความรู้สึกลดภัย สมาชิกกล้าที่จะเปิดเผยตนเอง รับรู้ว่ามีคนยอมรับและเข้าใจอย่างแท้จริงในการที่จะช่วยให้สมาชิกมีสุขภาพจิตที่ดีและสามารถเผชิญความยุ่งยากต่างๆ ได้ในการนำเสนอปัญหาที่ตนเองพบเพื่อหาทางแก้ไขปัญหา ซึ่งสมาชิกจะร่วมแรงร่วมใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่จะทำหน้าที่ช่วยเหลือกัน สมาชิกรับรู้ตนเองและมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มมากขึ้น พร้อมทั้งจะวางแผนการเปลี่ยนแปลงตนเองและรับผิดชอบที่จะวางแผนแก้ไขปัญหา และนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตของตนเอง

กระบวนการกลุ่มเป็นกระบวนการที่พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการแสดงความคิดเห็น ทักษะการอธิบาย ทักษะการสะท้อนความรู้สึก ทักษะการทวนซ้ำ ทักษะการทำให้กระจ่าง ทักษะการสรุปความ ทักษะการดำเนินการกลุ่ม ทักษะการตีความ ทักษะการเชื่อมโยง ทักษะการกำหนดขอบเขต ทักษะการป้องกัน

2.4 หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

หลักการสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง

2.4.1 การพึ่งพาตนเองเป็นหลัก

ลักษณะสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นสำคัญ และไม่พึ่งพาปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ที่เราไม่ได้เป็นเจ้าของและไม่เป็นภาระของผู้อื่น การพึ่งพาตนเอง คือ การรู้จักนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตมากที่สุดและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.4.2 การพึ่งพาตนเองเป็นหลัก

หลักการของเศรษฐกิจพอเพียงจะให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มกันดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การทำเกษตรกรรมผสมผสาน รวมกลุ่มกันทำงานหัตถกรรม การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร การใช้ภูมิปัญญาจากท้องถิ่น การพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านนำไปใช้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความรู้แท้จริงที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้เห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น รักท้องถิ่น

2.4.3 หลักการจัดการ

การดำเนินชีวิตในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงจะต้องมีการจัดการบริหารที่ดี เพราะการประกอบอาชีพใดๆก็ตาม ควรต้องใช้ความรู้ความสามารถและการจัดการที่ดีมีการนำทรัพยากรมาใช้อย่างชาญฉลาดพร้อมที่หาวิธีการเพิ่มมูลค่าของทรัพยากรในการประกอบอาชีพต่างๆ

สรุปหลักการของของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการกำหนดไม่ให้บุคคลใช้จ่ายเงินเกินตัวหรือไม่ลงทุนเกินความสามารถของตนเอง การพึ่งตนเองเป็นหลัก การรวมตัวกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อใช้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวให้เต็มที่ เพื่อการเจริญเติบโตของการดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่างมั่นคงและยั่งยืน ใช้การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น รักความเป็นท้องถิ่นของตนเอง เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้พอกิน พอใช้ มีความพอเพียงกับชีวิตของตนเอง

2.5 หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มสาระ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆแสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา โมเดล มี 7 ขั้นตอน

- ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม
- ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่
- ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจข้อมูลใหม่ / เชื่อมโยงความรู้เดิม
- ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนในกลุ่ม
- ขั้นที่ 5 สรุปและจัดระเบียบความรู้
- ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน
- ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

4. บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้

- 4.1 จัดเตรียมข้อมูลและประสบการณ์การจัดการเรียนรู้
- 4.2 ให้ข้อมูลสำคัญ
- 4.3 เป็นแบบอย่างที่ดีในการจัดการเรียนรู้
- 4.4 กระตุ้น เร้าความสนใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้
- 4.5 อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
- 4.6 สร้างความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของกระบวนการกลุ่ม
- 4.7 สร้างกิจกรรมหรือสถานการณ์ให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ คิดวางแผน
- 4.8 แก้ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล
- 4.9 ให้แรงเสริมเพื่อให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก
- 4.10 ช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษาในการดำเนินการการจัดกิจกรรมกลุ่ม
- 4.11 สร้างนวัตกรรม จัดปัจจัยเกื้อหนุน
- 4.12 เป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียนที่นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มและจัดทำโครงการ
- 4.13 เป็นผู้ประเมินผล และนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้
- 4.14 จัดเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ
- 5.15 รายงานผลการใช้นวัตกรรม

5. บทบาทของนักเรียน

- 5.1 บทบาทของนักเรียนในการทำงานที่เน้นกระบวนการกลุ่ม
 - 5.1.1 ระดมสมอง
 - 5.1.2 วางแผนการทำงาน
 - 5.1.3 ปฏิบัติงานตามแผน
 - 5.1.4 อภิปรายผล
 - 5.1.5 ประเมินผลงานตามแผน
 - 5.1.6 ปรับปรุงผลงาน
- 5.2 บทบาทของนักเรียนในการจัดทำโครงการ
 - 5.2.1 ขึ้นคิดและเลือกปัญหาที่จะศึกษา
 - 5.2.2 ขึ้นวางแผนในการทำโครงการ
 - 5.2.3 ขึ้นลงมือทำโครงการ
 - 5.2.4 ขึ้นเขียนรายงานโครงการ
- 5.3 บทบาทในการนำเสนอผลงานจัดทำโครงการ
 - 5.3.1 ขึ้นฝึกทักษะการนำเสนอ
 - 5.3.2 ขึ้นนำเสนอ
 - 5.3.3 ขึ้นซักถามปัญหาจากการนำเสนอ
 - 5.3.4 ขึ้นตอบปัญหาจากการซักถามปัญหาของกลุ่มนำเสนอ

6. ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับใช้

6.1 การนำรูปแบบไปใช้ครูควรศึกษาทำความเข้าใจรูปแบบที่เกี่ยวกับลักษณะเด่น หลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของครู บทบาทของนักเรียนและ ข้อเสนอแนะ เพื่อสามารถปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเชื่อมโยงไปสู่ การออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลักษณะเด่น หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของครู และบทบาทของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 สืบเนื่องจากภาระงานของครูมีมาก จนไม่มีเวลาในการศึกษาแนวคิด/หลักการและ ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ จึงมีแนวโน้มที่จะเลือกใช้รูปแบบสำเร็จรูปพร้อมใช้ได้ก่อน แต่ควรปรับให้เหมาะสมกับระดับชั้นของตนเองในการใช้สื่อ การวัดและประเมินผล

6.3 การวัดและประเมินผลควรจัดทำตัวชี้วัด สมรรถนะที่สำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้ง ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้ของนักเรียน บทบาทของผู้เรียน ด้านจิตพิสัย ทักษะ กระบวนการด้านความรู้ และสรุปผลการจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการรายงานผลการใช้นวัตกรรมต่อไป

กระบวนการวิเคราะห์หลักสูตร

กระบวนการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เป็นการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรกลุ่มสาระ เป็นรูปแบบเชิงระบบจะมีการกำหนดวิสัยทัศน์ของ หลักสูตร หลักการและจุดหมาย สมรรถนะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ จะใช้คำสำคัญเหมือนกัน ความจำเป็นที่ครูต้องวิเคราะห์หลักสูตรนั้นเนื่องจาก

วิเคราะห์ หมายความว่า ใคร่ครวญ แยกออกเป็นส่วน ๆ เพื่อศึกษาให้ถ่องแท้ ฉะนั้น การวิเคราะห์หลักสูตรเป็นการแยกออกเป็นส่วน ๆ ของหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรกลุ่มสาระ ว่าหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องการให้สถานศึกษาพัฒนาผู้เรียนในด้านใดให้คล้ายๆ กัน หลักสูตรสถานศึกษา ต้องการให้พัฒนาผู้เรียนในเรื่องใดที่เป็นจุดเน้นและสอดคล้องกับความต้องการ ของท้องถิ่น หลักสูตรกลุ่มสาระ ต้องการให้พัฒนาผู้เรียนในเรื่องใด ครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความ เข้าใจและใคร่ครวญหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานว่า วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมายของ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรกลุ่มสาระ ครูต้องศึกษาให้ถ่องแท้และ ชัดเจน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการจัดการเรียนการสอนที่ถูกต้องไปตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรกลุ่มสาระ โดยมีการวิเคราะห์หลักสูตรตาม ตาราง ดังนี้